

Прощання з інститутським парком

Анатолій Мойсієнко

В цьому саду я останнє побачення
Із собою призначив собі...
В цьому саду мов слова необачні я
Розгубив між тополь голубих.

В цьому саду, де пташині помешкання
Завжди милі мені в вишині,
В цьому саду промінь сонячний вершником
Світложданим являвся мені.

В цьому саду поміж дум врівноважених
Я тужаві багаття палив...
В цьому саду, тричі радий і зраджений,
Я любові зазнав і хули.

В цьому саду я спізнався із піснею,
Що пісенніш, либонь, не знайду...
В цьому саду увостаннє помислю я
Наодинці... один... в цьому саду.